

Nr 179.

Ankom till riksdagens kansli den 24 maj 1940 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om avdrag enligt civila avlöningsreglementet vid tjänstledighet för fullgörande av tjänstgöring såsom medlem av landstormskvinnoförening.

(3:e avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr G. Arnemark och fröken Ebon Andersson väckt motion, nr 114, har hemställts, att riksdagen måtte besluta sådant tillägg till civila avlöningsreglementet 13 §, 2 mom., att till där angivna fall, då tjänsteman under tjänstledighet för militär tjänstgöring skall vidkännas B-avdrag, hänföres jämväl tjänstledighet, vilken statsanställd åtnjuter för fullgörande av tjänstgöring såsom medlem av landstormskvinnoförening.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för detta yrkande, får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt gällande bestämmelser är medlem av landstormskvinnoförening, *Utskottet.* som tjänstgör vid mobiliserad del av försvarsväsendet, likställd med värnpliktig och äger uppbära krigslön enligt viss löneklass i krigsavlöningsreglementet. På grund av särskilda föreskrifter må vidare medlem av landstormskvinnoförening, som under anbefalld förstärkt försvarsberedskap ställt sig till förfogande för tjänstgöring vid försvarsväsendet, åtnjuta ersättning därför med 3 kronor för tjänstgöringsdag om minst sex arbetstimmar, däri inbegripet gottgörelse för kost och inkvartering. Däremot är landstormskvinna, som för tjänstgöring av nu nämnd slag åtnjuter tjänstledighet från civil befattning i statens tjänst, icke berättigad att under tiden för tjänstledigheten bibehålla någon del av sin lön å den civila befattningen.

Förevarande motion avser att i sistnämnda hänseende åvägbringa likställighet mellan den tjänstgöring, som åligger medlem av landstormskvinnoförening, och sådan militär tjänstgöring, som omförmäles i 13 § 2 mom. civila avlöningsreglementet, varvid främst värnpliktstjänstgöring torde komma i betraktande. Ehuru mellan nu nämnda slag av tjänstgöringar föreligger en principiell skillnad så till vida, att den förra grundar sig på frivilligt åtagande, medan värnpliktstjänstgöringen är föreskriven i lag, vill utskottet för sin del icke bestrida, att skäl kunna anföras till stöd för

att medlem av landstormskvinnoförening, som under mobilisering eller förstärkt försvarsberedskap inkallas till tjänstgöring av militär eller annan statlig myndighet, medgives rätt att behålla viss del av lönen å sin civila befattning eller ock beredes annan motsvarande kompensation. Frågan synes emellertid utskottet vara av beskaffenhet att höra i första hand prövas av Kungl. Maj:t, särskilt med tanke på konsekvenserna beträffande andra frivilliga organisationer i försvarets tjänst. Utskottet förordar med hänsyn härtill, att riksdagen underställer nu berörda spörsmål Kungl. Maj:ts prövning.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen i anledning av motionen II: 114 må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om överbägende, huruvida och i vad mån statsanställd, som i egenskap av medlem av landstormskvinnoförening under mobilisering eller förstärkt försvarsberedskap inkallas till tjänstgöring av militär eller annan statlig myndighet, må kunna medgivas rätt att behålla viss del av lönen å sin civila befattning eller beredas annan motsvarande kompensation.

Stockholm den 24 maj 1940.

På statsutskottets vägnar:

PER GUSTAFSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit
från första kammaren: herrar *Gustafsson* i Benestad, *Johansson* i Fredrikslund, *Asplund*, *Andrén*, *Ström* i Lidköping, *Heiding*, *Lindström*, *Larsson* i Varberg, *Bäcklund*, *Anderson* i Arboga, *Ekströmer* och *Bergman*; samt
från andra kammaren: herrar *Jansson* i Falun, *Magnusson* i Skövde, *Törnkvist*, *Eriksson* i Stockholm, *Andersson* i Prästbol, *Närlinge*, *Ward*, *Åqvist*, *Staräng*, *Bergström*, *Hansson* i Rubbestad och *Mårtensson*.
